

کودک و جلاد

فاطمه قدیری

خبرنگار گروه جامعه

چند روزی است که تمام جهان از «آتش پس» و «صلح» در غزه سخن می‌گویند و پایتخت‌های غربی پر از بیانیه‌های آشتی و آغوش‌های دیپلماتیک است؛ اما از زیر آوار خانه‌ها و مدارس و بیمارستان‌های نوار غزه هنوز صدای انفجار و فریاد کودکان به گوش می‌رسد. شهری که دوسال است بر مدار مرگ می‌چرخد، هنوز نفس می‌کشد؛ هرچند رمقی برای فریاد ندارد. این «صلح» که امروز در گزارش‌های رسمی و کنفرانس‌های خبری تکرار می‌شود، بیش از آنکه پایان یک جنگ باشد، آغاز سکوتی است که بر گور ده‌ها هزار انسان نشسته است. در مهر ماه ۱۴۰۲، تنها چندساعت پس از آنکه آسمان غزه به رنگ آتش درآمد، اسرائیل برنامه‌ای را آغاز کرد که دیگر نمی‌توان آن را صرفاً «عملیات نظامی» نامید. در طول دوسال، محاصره‌ای ۱۶ ساله به خفقانی کامل بدل شد؛ دیوارهای بتنی مرزهای تنگ‌تر، راه‌های زمینی بسته‌تر و آسمان غزه به میدان آزمایش بمب‌ها و موشک‌های نسل جدید بدل شد. هرچند نام آن را «جنگ علیه ترور» گذاشتند، اما ارقام و آمارها روایت دیگری دارند، روایتی از نابودی یک ملت در ابعاد میلی متری، خانه به خانه و کودک به کودک. حالا دوسال پس از آغاز حمله و در آستانه صلح، غزه دیگر یک شهر مانند تهران و آنکارا یا حتی هرات نیست؛ تنها یک جامعه آماری است بر صفحه‌های سازمان ملل، نقطه‌هایی قرمز بر نقشه ماهواره‌ای UNOSAT و تلی از خاک بر جای ساختمان‌های مسکونی. در این دوسال، بیش از ۶۷ هزار فلسطینی جان باخته‌اند؛ یعنی از هر ۳۳ نفر، یک نفر شهید شده‌است. آنچه در نگاه نخست یک عدد است، در واقع معادل حذف ۳ درصد از کل جمعیت پیش از جنگ است؛ ۳ درصدی که کسی در جهان نام آن‌ها را به یاد نخواهد داشت و حالا تنها به عنوان عددی در فهرست آمار وجود دارند. وزارت بهداشت فلسطین می‌گوید بیش از ۲۰ هزار کودک در میان شهیدان هستند و این یعنی در هر ساعت از شبانه‌روز، طی ۲۴ ماه گذشته، یک کودک در غزه شهید شده؛ اما فاجعه تنها به مرگ ختم نمی‌شود؛ زخم‌های باز غزه نه فقط بر بدن‌های مجروح، بلکه بر پیکر اجتماعی آن نشسته‌اند.

حدود ۱۶۹ هزار نفر زخمی شده‌اند و هزاران کودک اعضای بدن خود را دست‌داده‌اند. بیمارستان‌ها در وضعیت فلج‌کننده کار می‌کنند؛ بدون دارو، بدون بیهوشی، با برق ناپایدار و زیر سایه پتیا‌هایی که بیمارستان‌ها را از آسمان هدف می‌گرفتند، حتی پزشکان نیز از تیررس دور نمانده‌اند؛ بیش از ۱۷۰۰ نفر از کارکنان در مانی شهید شده‌اند و ده‌ها پزشک متخصص در بازداشت نیروهای اسرائیلی به سر می‌برند. در این میان، جهان، به‌ویژه غرب، به تماشای صحنه‌ای نشسته که شاید در تاریخ معاصر کم‌نظیر باشد. محاصره‌ای که زمانی «سیاسی» خوانده می‌شد، امروز چهره‌ای کاملاً ضدانسانی پیدا کرده است؛ کودکانی که در صف نان شهید می‌شوند، مادرانی که میان آوار نوزاد خود را می‌جویند و پزشکانی که پیش از جراحی، خودشان قربانی حمله هوایی می‌شوند. صلحی که امروز از آن سخن می‌رود، بر پیکر نیمه‌جان این سرزمین نوشته شده است. دوسال بمباران، گرسنگی، قطع آب و انهدام نظام‌مند بیمارستان‌ها، مدرسه‌ها و پناهگاه‌ها، از غزه تنها ویرانه‌ای بر جای گذاشته که صدای مردمش از زیر خاک شنیده می‌شود. این گزارش، مروری است بر چهره واقعی «جنگ» و «صلح»؛ نگاهی آماری و مستند به دوسال نسل‌کشی اسرائیل در غزه، جایی که حتی مرگ پایان ماجرا نیست.

۴۵۰۰ فلسطینی تنها بر اثر سرما و فقدان پناهگاه جان دادند

دوسال گذشته، در حافظه جمعی بشر، با تصاویر تکراری از کودکان نیمه‌جان، آوارهای بی‌پایان و بیمارستان‌هایی که به گورستان بدل شده‌اند، ثبت شده‌است؛ اما هیچ تصویری ویدئویی به روشنی آمار سخن نمی‌گوید. در طول ۲۴ ماه، اسرائیل بیش از ۲۳ هزار حمله هوایی انجام داده است. به‌طور میانگین، هر روز ۶۰ حمله و هر حمله دست‌کم چهار قربانی غیرنظامی داشته است. بمباران‌هایی که از دقت نظامی سخن می‌گویند؛ اما خانه‌ها، نانواپی‌ها و چادرهای پناهندگان را هدف گرفته‌اند.

گزارش دفتر هماهنگی امور انسانی سازمان ملل نشان می‌دهد که بیش از ۸۰ درصد از کل جمعیت غزه، یعنی نزدیک به ۱.۸ میلیون نفر، خانه‌های خود را دست‌داده‌اند.

روان‌شناسان می‌گویند بیش از ۸۵ درصد کودکان غزه دچار اختلال استرس پس از سانحه شده‌اند

بسیاری ماه‌ها در چادرهای پلاستیکی زندگی کرده‌اند و زمستان گذشته، نزدیک به ۴۵۰۰ نفر تنها بر اثر سرما و فقدان پناهگاه جان داده‌اند. در این شهر کوچک، دیگر چیزی به نام خانه وجود ندارد. محله‌هایی چون الشجاعیه، رفح و خان‌یونس تقریباً با خاک یکسان شده‌اند؛ خیابان‌ها فاقد شبکه آب‌رسانی‌اند و ساکنان، آب باران یا آب آلوده دریا را برای آشامیدن می‌جوشانند.

اتاق‌های عمل به محل انبار اجداد تبدیل شد

اما فاجعه در غزه فقط در ویرانی ساختمان‌ها خلاصه نمی‌شود؛ بلکه در تخریب‌ساختار انسانی و اجتماعی آن معنا پیدا می‌کند. سازمان بهداشت جهانی تأیید کرده حدود ۶۰ درصد از بیمارستان‌ها و مراکز در مانی غزه از بین رفته‌اند و باقی در وضعیتی نیمه‌فعال و بحرانی به سر می‌برند. پزشکان بی‌مرمی گویند اتاق‌های عمل به محل انبار اجداد تبدیل شده و بسیاری از اعمال جراحی بدون بی‌هوشی انجام می‌شود. آمارها نشان می‌دهد بیش از ۱۲ هزار بیمار سرطانی و هزاران نفر نیازمند دیالیز، از درمان محروم مانده‌اند و بسیاری تنها در انتظار مرگ به سر می‌برند. حمله‌های اسرائیل به مراکز در مانی، نقطه عطفی در تاریخ جنگ‌های معاصر به‌جا گذاشته است. در حالی که طبق کنوانسیون چهارم ژنو، مواد ۱۸ و ۲۲، بیمارستان‌ها نباید هدف حمله قرار بگیرند و بر اساس مواد ۱۲ و ۵۱، واحدها و پرسنل پزشکی از حمایت‌های ویژه‌ای برخوردارند. بیش از ۷۹۰ حمله به تأسیسات بهداشتی مستند شده که در آن کلینیک‌ها و آمبولانس‌ها از بیمارستان شفا گرفته تا الاقصی و ناصر، هر یک به‌شکلی هدف مستقیم بمباران یا محاصره قرار گرفتند. بیمارستان الشفا که بزرگ‌ترین مرکز در مانی غزه بود، پس از محاصره ۲۰ روزه، به ویرانه‌ای از اجساد تبدیل شد. ده‌ها نوزاد در بخش مراقبت‌های ویژه به‌علت قطع برق و نبود اکسیژن جان باختند. نیروهای اسرائیلی پس از خروج، اجساد بمباران‌را در حیاط‌رها کرده بودند. از اکتبر ۲۰۲۳ تا اکتبر ۲۰۲۵، دست‌کم ۱۲۵ مرکز در مانی از جمله ۳۴ بیمارستان آسیب‌دید و تخریب شده‌اند. در بسیاری موارد، هشدار تخلیه تنها چند دقیقه پیش از حمله صادر شده، در نتیجه پزشکان، پرستاران و بیماران عملاً میان انتخابی ناممکن قرار گرفتند، ماندن و مرگ یا فرار و نابودی بیماران. این در حالی است که اسرائیل مدعی است بیمارستان‌ها محل استقرار نیروهای حماس بوده‌اند؛ ادعایی که هیچ‌وقت در هیچ‌ک از گزارش‌های مستقل بین‌المللی تأیید نشد.

۱۵ هزار کودک در آستانه مرگ ناشی از گرسنگی

در کنار ویرانی نظام در مان، بحران غذا و آب، دومین وجه ترازدی غزه را شکل می‌دهد. آمارهای سازمان جهانی غذا نشان می‌دهد در طول دوسال اخیر، بیش از ۹۵ درصد مردم غزه از ناامنی شدید غذایی رنج می‌برند. اصطلاح «قحطی مصنوعی» که نخستین‌بار از سوی گزارشگران سازمان ملل به کار رفت، دقیق‌ترین توصیف وضعیت کنونی است. واردات مواد غذایی به کمتر از ۵ درصد سطح پیش از جنگ رسیده و در شمال غزه، برخی مناطق هفته‌هاست هیچ کامیون کمکی دریافت نکرده‌اند. در این شرایط، نان، به کالایی مرگبار بدل شده است. در ماه مارس ۲۰۲۵، حمله‌ای به صف دریافت آرد در اردوگاه جالبیا دست‌کم ۱۱۲ شهید بر جای گذاشت. شاهدان می‌گویند تانک‌های اسرائیلی مستقیماً صُف نان را هدف گرفتند. در جنوب، کمبود سوخت باعث تعطیلی کامل نانواپی‌ها شده و در نتیجه خانواده‌ها با آتش چوب و پلاستیک‌نان پخته‌اند. نتیجه آن استشنای دوده‌های سمی و گسترش بیماری‌های تنفسی میان کودکان بوده است.

کودکان غزه اکنون در وضعیت بحرانی سو تغذیه به سر می‌برند. یونیسف اعلام کرده بیش از ۹۰ درصد کودکان زیر ۵ سال دچار کمبود ویتامین‌ها و مواد معدنی حیاتی‌اند. حدود ۱۵ هزار کودک در شمال غزه در آستانه مرگ ناشی از گرسنگی قرار دارند. در اردوگاه النصیرات، مادری گزارش داده که در فرزندش در فاصله یک هفته از ضعف شدید جان داده‌اند. در چنین شرایطی، هیچ معنایی از «زندگی عادی» باقی نمانده است.

۹۶ درصد مردم با ناامنی آبی مواجهند

از اکتبر ۲۰۲۳، اسرائیل به‌طور سیستماتیک زیرساخت‌های آب غزه را که پیش از این نیز ضعیف بود، هدف قرار داده است؛ چاه‌ها، خطوط لوله، تأسیسات آب‌شیرین‌کن و

سیستم‌های فاضلاب مورد حمله قرار گرفته‌اند. به گفته کارشناسان سازمان ملل، ۸۹ درصد از شبکه آب و فاضلاب این منطقه آسیب‌دیده یا تخریب شده‌است، به‌طوری‌که بیش از ۹۶ درصد از خانوارها با ناامنی آبی مواجهند. مقامات محلی اعلام کردند بخش عمده‌ای از سیستم توزیع آب غزه در ویرانه‌ها مدفون است؛ لوله‌های اصلی شکسته شده‌اند و چاه‌ها یا به دلیل فاضلاب تصفیه نشده آلوده شده‌اند یا به دلیل درگیری‌های مداوم و آوارگی اجباری، دسترسی به آن‌ها غیرممکن است.

امروزه، تقریباً نیمی از جمعیت غزه برای آشامیدن و آشپزی با کمتر از ۶ لیتر آب در روز سر می‌کنند، در حالی که ۲۸ درصد به کمتر از ۹ لیتر آب برای بهداشت و شست‌وشو دسترسی دارند؛ این ارقام بسیار پایین‌تر از استانداردها اضطراری ۲۰ لیتری تعیین‌شده برای «بقا در کوتاه‌مدت» است. با وجود وعده‌های مکرر کشورها برای کمک به بازسازی، تاکنون هیچ برنامه عملی در مقیاس واقعی آغاز نشده است.

۶۰۰ هزار دانش‌آموز از تحصیل بازمانده‌اند

نظام آموزش غزه دیگر وجود خارجی ندارد. برانابر ایونسکو، بیش از ۷۰۰ مدرسه در حملات دوسال گذشته تخریب شده‌اند؛ رقمی که معادل کل ظرفیت آموزشی نوار غزه است. حدود ۶۰۰ هزار دانش‌آموز از تحصیل بازمانده‌اند. برخی مدارس که به پناهگاه تبدیل شده بودند، هدف مستقیم بمباران قرار گرفتند. دبستان الفاخوره در جالبیا یکی از نمونه‌های نمادین است؛ جایی که صدها زن و کودک در آن پناه گرفته بودند، اما در یک حمله هوایی شبانه کاملاً نابود شد.

در بسیاری از مناطق، کلاس‌های درس به زیرزمین‌ها و چادرها منتقل شده‌اند. داوطلبان آموزش می‌کوشیدند تا برگزگان کلاس‌های موقت، کودکان را از فرورفتن در ترس و اضطراب بازدارند. اما وقتی هر ساعت صدای انفجار در گوش کودک می‌پیچد، دیگر حروف الفبا معنای خود را از دست می‌دهد. اسرائیل، کودکی را از این سرزمین ربوده است.

۷۰ درصد از قربانیان، زنان و کودکان هستند

اگرچه رژیم صهیونیستی برای سرپوش گذاشتن بر جنایت‌هایش، همواره از هدف قراردادن «تروریست‌ها» ادعایی سخن می‌گوید، اما واقعیت آماری نشان می‌دهد که ۷۰ درصد از قربانیان، زنان و کودکان هستند. در جریان حملات مداوم به مناطق مسکونی، اجساد بسیاری هنوز زیر آوار مانده‌اند. سازمان ملل تخمین زده است که بیش از ده‌هزار نفر در زمره «مفقودان غیرقابل شناسایی» قرار دارند؛ ذرواقی قربانیانی که هیچ‌گاه شناسایی نخواهند شد، زیرا اثری از آنان باقی نمانده است. در شمال غزه، گروه‌های داوطلب محلی بایبل و دستان خالی در تلاش هستند تا اجساد را ربایرون بکشند. آن‌ها بدون کسبه‌های مخصوص، با ملحفه‌های خون‌آلود، اجساد را در گورهای جمعی دفن می‌کنند. قبرا دیگر نام ندارند. پلک‌ها تک‌هایی که رویشان نوشته شده: «ناشناس».

سکوت رسانه‌ای و شکست اخلاقی جهان

در تمام این مدت، اسرائیل با محدود کردن خبرنگاران خارجی و حمله به دفاتر رسانه‌ای، عملاً مانع انتشار آزاد اطلاعات از داخل غزه شده است. گزارش کمیته حفاظت از روزنامه‌نگاران نشان می‌دهد که طی دوسال گذشته، ۱۷۷ خبرنگار فلسطینی در حملات هدفمند شهید شده‌اند. در میان آنان، زنانی بودند که تنها ابزارشان یک تلفن همراه بود. تصاویر زنده‌ای که از محاصره رفح یا بمباران نوار شمالی منتشر شد، در واقع به قیمت جان آن‌ها تمام شده است. اما مسئله تنها سانسور نیست؛ بلکه همراهی تلخ بخشی از رسانه‌های جهانی با روایت رسمی اسرائیل است. نامدها، واژه «نسل‌کشی» از تیتز خیرگزارِی‌های بزرگ حلف می‌شود جای خود را در بهار عبرت‌های چون «درگیری نظامی» می‌داد. حالا که تصاویر و گزارش‌ها یی تردید از فاجعه‌ای انسانی سخن می‌گویند، نوبت به پوزش خواهی رسیده، اما هیچ عذرِی خون ۹۰ هزار قربانی را باز نمی‌گرداند.

حبس ۲۳ نفر در یک سلول ۵ نفره

در کنار بمباران، اسرائیل سیاست بازداشت‌های گسترده را نیز دنبال کرده است. طبق

آمار «کمیته امور زندانیان فلسطینی»، بیش از ۱۲ هزار غیرنظامی، از جمله ۲۳۰۰ زن و ۷۰۰ کودک، در در سال گذشته بازداشت شده‌اند. بسیاری بدون اتهام مشخص، ماه‌ها در بازداشت‌های اداری به سر می‌برند. گزارش‌ها حاکی است شکنجه، تحقیر و گرسنگی سیستماتیک در بازداشتگاه‌های اسرائیلی به‌روال‌روز م‌بدل شده‌است. یکی از زندانیان آزادشده در مصاحبه‌ای گفته بود: «در سلولی که برای پنج نفر طراحی شده، بیست‌وسه نفر را جا داده بودند. روزی یک وعده نان خشک می‌دادند و گاهی هفته‌ها اجازه حمام رفتن نداشتیم. آنچه در آنجا اتفاق می‌افتاد، ادامه همان جنگ بود؛ فقط بدون بمب.»

در جهان امروز، صلح نیز گاهی معنایی وارونه می‌یابد؛ آن‌چنان‌که در غزه، «آتش‌بس» نه نشانه پایان خشونت، بلکه تنها مکی در روند مرگ است. پس از دو سال بمباران، اسرائیل و میناجی‌های غربی از «پایان جنگ» سخن می‌گویند؛ اما در شهری که نود درصد زیرساخت‌هایش نابود شده و یک نسل از کودکانش دیگر وجود ندارند، چیزی برای بازگشت باقی نمانده است. گزارش برنامه عمران سازمان ملل (UNDP) در تابستان ۲۰۲۵ تصریح می‌کند که بازسازی کامل غزه، در صورت توقف کامل حملات، دست‌کم سی سال زمان و بیش از ۴۰ میلیارد دلار بودجه نیاز دارد. اما مسئله صرفاً ویرانی نیست؛ بلکه حذف سیستماتیک هویت اجتماعی و فرهنگی این سرزمین است. در بمباران‌ها، بیش از ۱۵۰ مسجد، ۲۵ کلیسا و ده‌ها مرکز فرهنگی، موزه و آرشیو اسناد تاریخی از میان رفت‌اند. تخریب این نهاده‌ا تنها نابودی فیزیکی نیست؛ نوعی محو حافظه جمعی است که یک ملت را از ریشه بی‌نام می‌کند.

در سایه این فاجعه، اسرائیل تلاش می‌کند چهره‌ای بازسازی‌شده از خود ارائه دهد: «شجوری در حال دفاع از امنیت شهروندانش». اما پرسش اصلی هنوز پابرجاست: کدام امنیت؟ و در برابر چه کسی؟ در نوار غزه‌ای که جمعیت غیرنظامی‌اش تقریباً نیمی کودک هستند، هیچ سپاه منظم و هیچ ارتش مجهزی وجود ندارد. آنچه می‌جنگد، بیشتر بقی‌ صرف است تا مقاومت سازمان‌یافته.

جهان تماشا می‌کند، اما نمی‌بیند

در تمام دو سال گذشته، شورای امنیت سازمان ملل توانسته حتی یک قطعه‌نامه الزام‌آور برای توقف حملات صادر کند. ۱۵ خرداد ۱۴۰۴، آمریکا بیش از ۵۰ بار از حق تأکتن ۸۸ بار از حق وتو استفاده کرده که شصت درصد موارد در حمایت از اسرائیل بوده. از آغاز جنگ غزه در اکتبر ۲۰۲۳، ۶ قطعه‌نامه مربوط به آتش‌بس و کمک‌رسانی به مردم فلسطین توسط آمریکا و تو شد. در مقابل، کشورهای اروپایی که خود را مدافع حقوق بشر می‌دانند، به ارسال کمک‌های انسانی بستنه کرده‌اند؛ کمک‌هایی که اغلب پیش از رسیدن به مقصد، در گذرگاه رفح متوقف یا توسط ارتش اسرائیل ضبط شده‌اند. در این میان، تنها ده‌های پراکنده‌ای از وجدان جهانی برخاسته است؛ اعتراض دانشجویان آمریکایی در دانشگاه‌های کلمبیا و هاروارد، تحصن پزشکان اروپایی در مقابل سفارت اسرائیل و استعفای چند مقام سازمان ملل که از تماشای این فاجعه خسته شده بودند. بااین‌حال، هیچ کدام نتوانستند روند مرگ را متوقف کنند. جهان، همان‌طور که در روایت‌او بوسنی دیر چنیند، در غزه نیز به نظاره نشسته است؛ بی‌آنکه مسئولیتی بر دوش خرد ببیند.

بیش از ۸۵ درصد از کودکان بازمانده

دچار اختلال استرس پس از سانحه‌اند

شاید هیچ بخش از این ترازدی به اندازه سرنوشت کودکان غزه دردناک نباشد. روان‌شناسان می‌گویند بیش از ۸۵ درصد از کودکان بازمانده، دچار اختلال استرس پس از سانحه‌اند. در برخی مناطق، نیمی از کودکان شب‌ها کلبوس می‌بینند و از خواب می‌برند. مدارس موقت، بیش از آنکه محل آموزش باشند، پناهگاه‌ها و انی‌ها برای تسلی که با دیدن مرگ بزرگ شده است. در گزارش یونیسف آمده است که در اردوگاه‌های پناهندگان، بسیاری از کودکان دیگر حتی آرزو ندارند. پرسش‌های ساده‌کوکنی مثل «بزرگ که شدم چه‌کاره می‌شوم؟» جای خود را به سؤال‌های تلخی داده‌اند: «کی دوباره بمب می‌افتد؟»، «مامانم بر می‌گردد؟» تسلی که چنین می‌انیدشد، در واقع در حال بزرگ‌شدن نیست، بلکه تنها زنده‌ماندن را تمرین می‌کند.

فراخوان مزایده عمومی باارزیابی کیفی فشرده ب ۳۶–۱۴۰۴ واگذاری زمین خدماتی – تجاری در شهرک صنعتی پرند

شرکت شهرک‌های صنعتی تهران به استناد مصو به هیئت مدیره این شرکت در نظر دارد تعداد ۱ قطعه زمین در محدوده خدماتی شهرک صنعتی پرند با امکان استقرار کاربری‌های صنعتی/ خدماتی و تجاری را از طریق مزایده عمومی به دارندگان معرفی‌نامه منضم به پیش‌نمایش صرفاً جواز تأسیس دانش‌بنیان، جواز تأسیس دانش‌بنیان صادره از سازمان صنعت، معدن و تجارت استان تهران، مجوز فعالیت صنعتی معتبر منضم به نامه واگذاری زمین، معرفی‌نامه منضم به پیش‌نمایش جواز تأسیس/ جواز تأسیس داخل محدوده شماع ۱۲۰ کیلومتری تهران صادره از سازمان/ ادارات صنعت، معدن و تجارت استان تهران یا کاربری فلزی/برق و الکترونیک (بدون عملیات ریخته‌گری و بازیافت و آبکاری) با زون فعالیت و مساحت قطعه مورد درخواست (حداکثر میزان مساحت قطعه انتخابی توسط مزایده‌گر می‌بایست ۷/۴۰ کمتر یا بیشتر از مساحت مندرج در نامه واگذاری زمین، نامه طرح توسعه و یا معرفی نامه پیش‌نمایش جواز تأسیس/ جواز تأسیس باشد) مطابقت داشته باشد را به شرح ذیل و با جزئیات مندرج در اسناد مزایده با بهره‌گیری از سامانه تدارکات الکترونیکی دولت «ستاد» با شنـماره مزایده (۲۰۰۴۰۰۱۰۵۱۰۰۰۳۶) به صورت نقد و اقساط مطابق ضوابط و مقررات جاری شرکت واگذار نماید. ضمناً رعایت موارد ذیل الزامی می‌باشد:

۱- برگزاری مزایده صرفاً از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت می‌باشد و کلیه مراحل فرآیند مزایده شامل پرداخت تضمین (سپرده) شرکت در مزایده که می‌تواند به صورت ارائه ضمانت‌نامه بانکی معتبر، واریز نقدی یا واریز الکترونیکی از طریق سامانه ستاد باشد، ارسال پیشنهاد قیمت، بازگشایی پاکات، اعلام به برنده، واریز وجه مزایده و... در بستر سامانه مذکور انجام می‌پذیرد.

۲- علاقه‌مندان به شرکت در مزایده می‌بایست جهت ثبت‌نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی (توکن) با مرکز تماس ۱۴۵۶ تماس حاصل نمایند یا به آدرس اینترنتی www.setadiran.ir مراجعه نمایند. در صورت نیاز به راهنمایی جامع یا مراجعه به وبسایت این شرکت نسبت به دریافت فایل آموزشی نحوه شرکت در مزایده اقدام نمایند. ۳- با توجه به اینکه قطعه دارای مستحذات و بنای احداثی می‌باشد، برنده قطعه مربوطه می‌بایست قبل از عقد قرارداد، نسبت به تسویه نقدی کل وجه مستحذات مطابق نظرکارشناس رسمی به قیمت روز اقدام نماید. بدیهی است که تسویه نقدی کل مستحذات شرط لازم جهت عقد قرارداد می‌باشد.

۴- خدمات زیربنایی از جمله انشعابات آب، برق و گاز در حد نرم و تعهدات شرکت شهرک‌های صنعتی تهران بوده و مازاد بر آن خارج از تعهدات این شرکت می‌باشد.

ردیف	نام شهرک	شماره قطعه	مساحت قطعه	قیمت کل پایه (ریال)	سپرده شرکت در مزایده (ریال)	نوع فعالیت	ملاحظات
۱	پرند	۱-NS	۲۹۰۸۳/۵۴	۹/۵۸۵/۸۶۶/۷۹۵/۶۰۰	۲۰۸/۸۱۷/۳۳۵/۹۱۲	فلزی/ برق و الکترونیک	نوبت دوم

۵- لازم به ذکر است در راستای تکمیل زنجیره و با هدف استفاده بهینه از قطعه مذکور، فعالیت های مرتبط با واحد تولیدی به منظور ایجاد فضای فروشگاه‌ای با قابلیت عرضه مستقیم کالا یا خدمات در بخشی از زمین مذکور به تأیید کمیته فنی و اقتصادی میسر می‌باشد.

فرهنگیختگان

صدای نخبگان نگاه جوانان

WWW.FDN.IR

روزنامه فرهیختگان

farhikhteganonline
FARHIKHTEGAN

مجری انحصاری تبلیغات دانشگاه آزاد اسلامی

کانون تبلیغاتی
سیهر جوان
۰۹۳۹۸۸۸۸۶۹۹